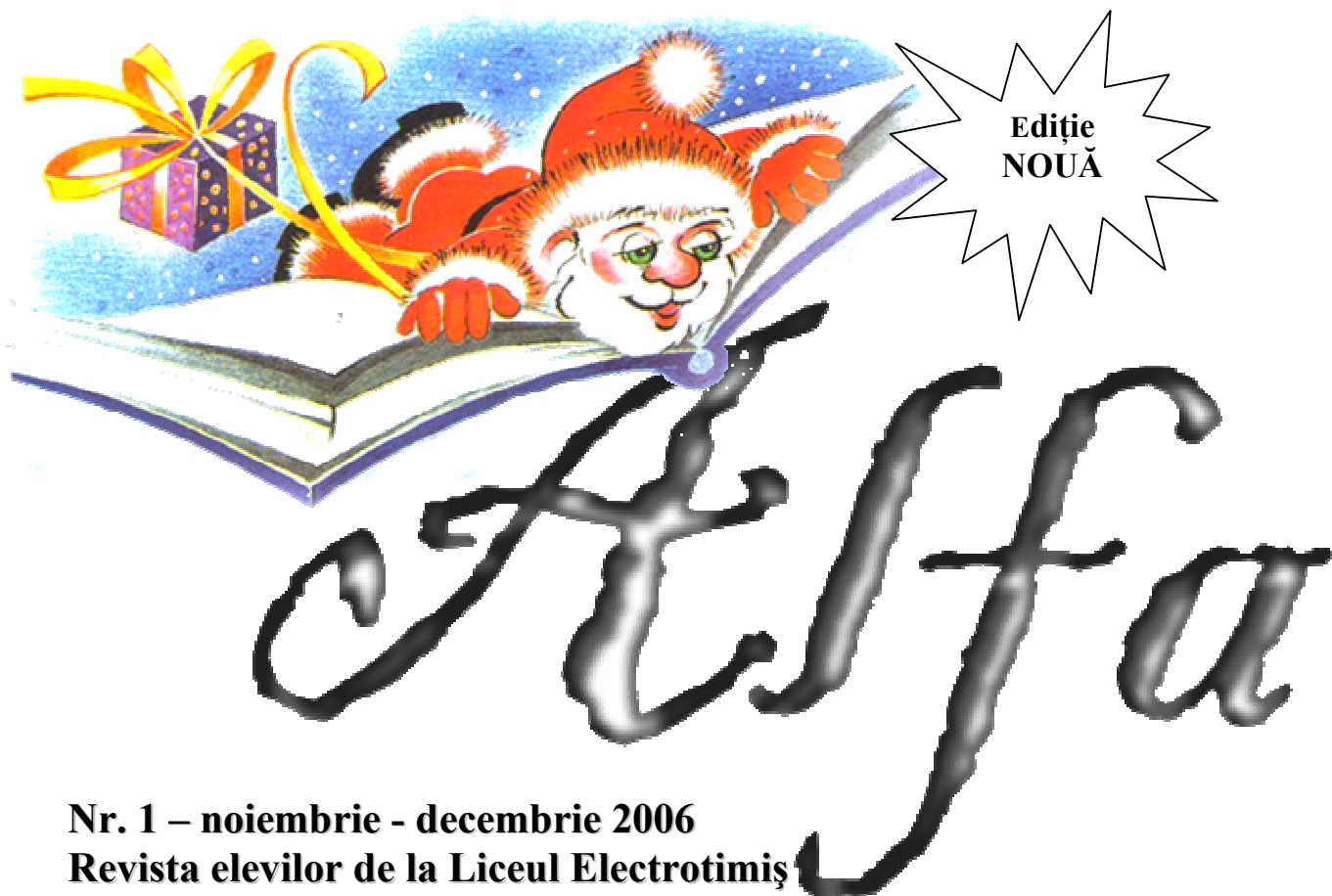
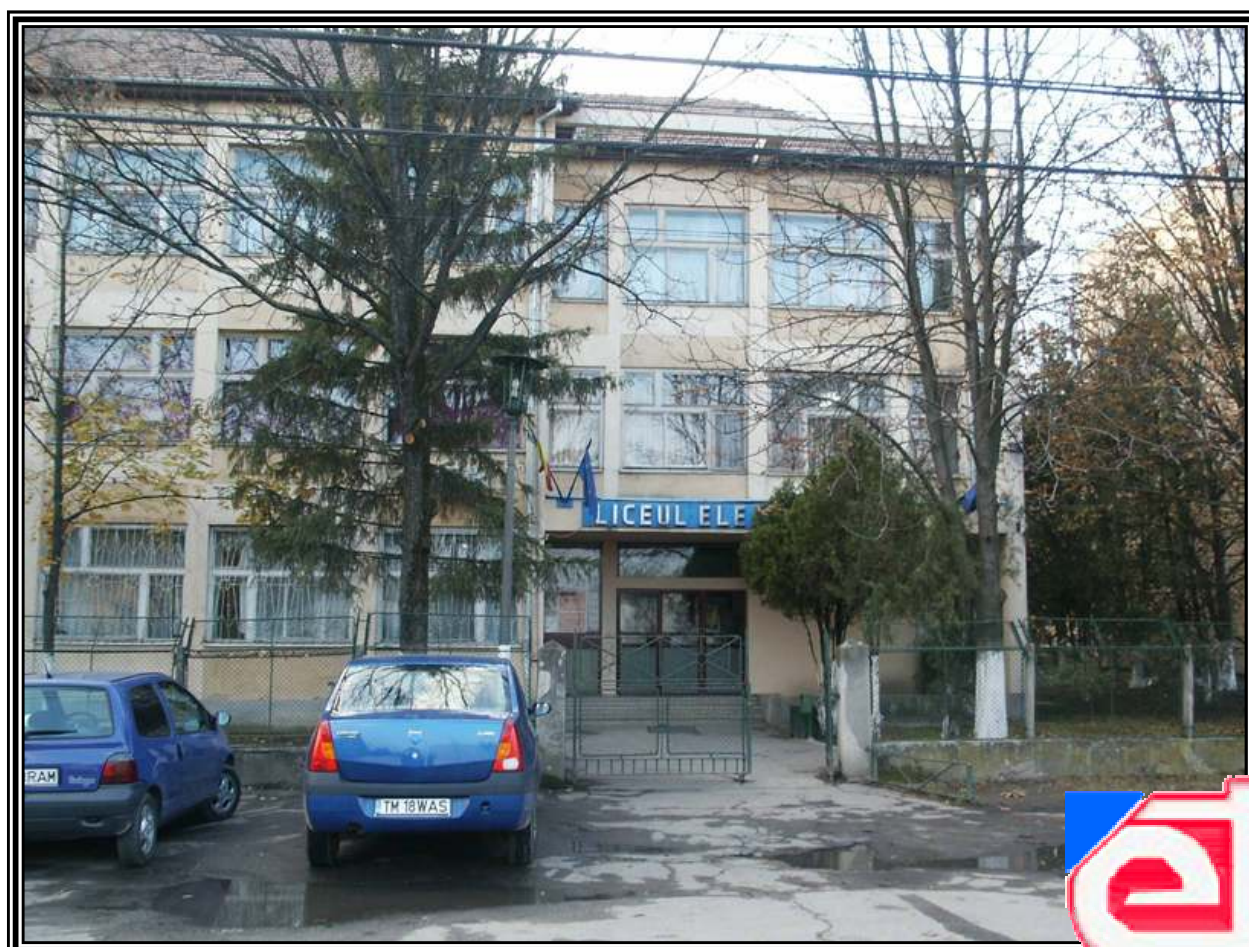

Nr. 1 – noiembrie - decembrie 2006
Revista elevilor de la Liceul Electrotimiș

Sfânta lașitate românească

Datorită ție stăm în umbră
Nu mai pot valorile să crească
Stăm de-un veac cu mâinile în șolduri
Sfânta lașitate românească

Din conturul sfintei noastre țări
Rup vecinii cu măsea frățească
Și ne-așteaptă noi amenințări
Sfânta lașitate românească

Datorită ție veșnic pierdem
Chiar și cel din urmă tren de iască,
Nu se știe unde vom ajunge
Sfânta lașitate românească.

Ceaușiști cu sufletul de slugă
Ce-au ajuns de viță boierească
Au venit la sânul tău să sugă
Sfântă lașitate românească.

De iubire grea și de durere
Nu mai pot nici mamele să nască
Nu primim nimic, dar ni se cere,
Sfântă lașitate românească.

Bietul nostru neam e plin de ură
El, ce știe atâta să iubească
Nu mai știe omul câte-ndură
Sfântă lașitate românească.

De-ar veni și aici un strop de bine,
Dictaturi să nu ne mai umbrească,
Doar atunci vom scăpa de tine
Sfânta lașitate românească!

Într-un început de septembrie, când strugurii își „perpeleau” la soare boabele pline de seva, dătătoare de fericire a lui Bachus, ca o binecuvântare s-a născut în familia muncitorului sărac, Ureche, cel de-al doilea fiu: Damian, și tot toamna la sfârșit de septembrie, când strugurii se transformau în must, a plecat dintre noi, parcă ducând cu el dorurile de meleagurile dragi și dor de ce i-a fost mai drag: POEZIA, dar rămânând, cum s-a autodefini: „Nici anul asta n-am avut noroc,

Nici toamna asta nu-mi aduse roade”

Poete, pentru noi vei rămâne veșnic în amintire, iar opera ta, știm sigur, că va supraviețui vitregiilor vremii, menținându-te mereu VIU.

(2 sept 1935 – 20 sept 1994)

Toamna poetului

Iar mă aruncă strugurii pe foc
La flacăra unei adânci balade;
Nici anul ăsta n-am avut noroc,
Nici toamna asta nu-mi aduse roade.

În galbenul regal de prin gutui
Se zbate jarul verii ce se duce
Iubirile pe toate le pierdui
Și surâzând îmi aduc aceasta cruce.

Când frunzele, recolta mea de gând,
Recolta de năluci și de durată;
Sunt greierul care-a cântat plângând
Și n-a căzut din cer nici o răsplată

Dar vine iarna, vine gerul greu;
Să ne-ncălzim, noi ascultăm balada.
La rădăcina cântecului meu
Mai sunt văpăi ce vor topi zăpada.

Iar mă aruncă strugurii pe foc,
La flacăra unei adânci balade,
Nici anul ăsta n-am avut noroc,
Nici toamna asta nu-mi aduse roade!

Redacția

Remember Damian Ureche

Sub oblăduirea poetului Damian Ureche, al cărui spirit e viu prin culoarele liceului, din dragoste pentru elevi și poezie, își desfășoară activitatea cenaclul ce-i poartă numele poetului, înființat în anul 1992 sub denumirea de „Chemări primăvăratice”. Printr-o întâmplare benefică nouă ne-a vizitat POETUL, care a ținut să îndrume elevii în tainele, greu de pătruns, ale poeziei. Cu multă modestie și simplitate, poetul se apleca și asculta creațiile celor care băteau la „porțile” poeziei.

A fost o mare bucurie faptul că-l aveam printre noi, că-i puteam împărtăși gândurile și intențiile noastre în domeniul creației, dar din păcate, așa cum știm, ce e frumos, bun și curat se sfârșește repede, tot astfel și poetul Damian Ureche ne-a părăsit „furișându-se” parcă din viață pornind spre o alta – viața cea eternă a poezilor. Opera lui va rămâne ca un far veșnic aprins, care ne va veghea și ne va îndruma pașii spre piscurile cunoașterii. Sigur că și alți poeți s-au perindat de-a lungul anilor la cenaclul nostru, printre care: Gabriela Almăjan, Mariana Sperlea, Mariana Strungă, Doru Macris, Nicolae Stanciu, Marius Munteanu, Vlad Cernea, Traian Pintilie și alții, care au constituit modele de urmat pentru elevii cenaclului nostru.

În decursul celor 15 ani, elevii în sufletul cărora a vibrat poezia și-au adus contribuția îmbogățind patrimoniul cenaclului cu creațiile lor. Ținând cont de volumul mare de poezii zămislite în cadrul cenaclului și din dorința de a recupera măcar o parte din aceste creații, în anul 2006 am decis să scoatem o plachetă, ce cuprinde un număr de 16 autori – cenacliști. Desigur, numărul lor era mult mai mare, dar făcând o selecție riguroasă și totodată ținând cont că nimic nu se realizează ușor din punct de vedere financiar, am restrâns numărul lor doar la cei prezenți în amintita plachetă, pe care cu dragoste și venerație o închinăm celui care a fost – mare poet și suflet generos și cald: DAMIAN URECHE.

Prof. Silvia Dulea
Președinte al Cenaclului „Damian Ureche”

“Damian Ureche este poetul care trăiește prin tot ce ne-a lăsat în literatură, el, așa cum susținea poetul Mircea Belu “face parte din constelația poeziei românești, fiind cel mai mare, mai talentat și mai nefericit poet din zona aceasta și a celor limitrofe”, sau cum afirma poetul Anghel Dumbrăveanu “Damian Ureche face parte din acea rară familie de poeți, la care viața se confundă cu poezia; talent nativ, Damian Ureche n-a uitat că poezia înseamnă cântec, har și vocabulă rară”, prin aceasta el este cel mai mare poet dintre noi”.

(Mariana Sperlea – Ultima toamnă a poetului)

Debut editorial: Vol. „Chemări primăvăratice”

„Volumul, ce astăzi a pornit spre cititor, este rodul strădaniei elevilor din Liceul Electrotimiș, care au susținut o activitate febrilă în cadrul cenaclului "Chemări primăvăratice", înființat în 1992, cenaclu îndrumat de inimoasa profesoară de limba română, Silvia Dulea, pe tot parcursul acestor ani.

În această perioadă vor rămâne memorabile vizitele poetului Damian Ureche, care era invitat des pentru a fi prezentat viitorilor poeți și, bineînțeles, consultat de aceștia, poetul împărtășindu-le cu generozitate din experiența proprie. Pentru elevii care au avut ocazia să vadă "pe viu" un poet adevărat, a fost o mare revelație și chiar un noroc, așa putea zice. Desigur că și alți poeți au fost invitați, printre care regretatul Marius Munteanu, Gabriela Almăjan, Mariana Sperlea, Doru Macris și Nicolae Stanciu, precum și alte nume sonore ale orașului Timișoara, printre care prim-solista Viorica Pop-Ivan, actorii Geta Iancu, Eugenia Crețoiu, Marius Gherasim, poetă și interpretă de muzică populară Livia Ilcău și alții, din creuzetul cărora elevii au putut descoperi multe rețete folositoare vieții.

În anul 1994, după trecerea în eternitate a poetului, la inițiativa Mariane Sperlea și a d-nei Silvia Dulea, cenaclul a luat numele "Damian Ureche", nume cu care ființează și azi. Citind cu atenție creațiile elevilor din acest volum observăm candoarea elevilor-poeți pe stilul clasic, stil îmbrățișat la începutul oricăror încercări poetice. Poeziile emană o puternică influență a clasicilor noștri: O. Goga, G. Coșbuc, V. Alecsandri, ici pe colo chiar eminesciene, elevii, majoritatea fiindu-i discipoli marelui Eminescu, dedicându-i foarte multe poezii sau încercând să dea creațiilor proprii valoarea celui care, ca un far le luminează pașii spre împlinire.

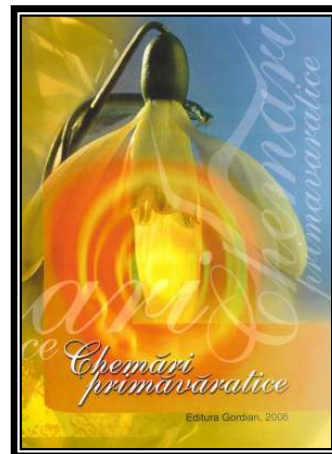
Urmărind cu atenție evoluția numelor din acest volum, putem spune că acest "laborator" de pregătire a reușit să scoată la iveală câțiva adevărați creatori, printre care Armand Sperlea și Sebastian Duica, primul îmbrățișând proza, iar al doilea dedicându-se și rămânând credincios poeziei. Ei au reușit să se remarcă și să se integreze în rândul scriitorilor tineri contemporani, creația lor, prin volumele apărute, fiind bine cotate și apreciate.

Așadar, cenaclul "Damian Ureche" a devenit o pepinieră, în care Silvia Dulea investește mult suflet și-i coordonează cu dăruire pe toți cei care manifestă talent în tainele scrisului. Se observă în scrierea lor un proces de la simplu la complex, fiecare creație depășind-o pe cea anterioară, dar influența poezilor clasici și contemporani se face simțită în nenumăratele scrieri ale elevilor, ceea ce nu e o greșală, totuși ei trebuie să-și îmbunătățească stilul pentru a se debarasa de alte influențe, adică să-și construiască propriul stil, inconfundabil.

Rezultatul muncii elevilor din cenaclul "Damian Ureche" au fost răsplătite cu prisosință, aceștia fiind de nenumărate ori premiați, prin participarea la revista liceului "Alfa", ulterior "Focus ET", de către Inspectoratul Școlar Timiș.

Oricum, poeziile cuprinse în acest volum constituie o luare aminte a celor care-i "prepară" pentru a desăvârși zestrea ce o posedă fiecare elev în parte și totodată a-i face să îndrăgească și să stăpânească bine cuvântul scris. Este mare lucru a canaliza elevi spre ceva frumos și util, azi, când influențele de tot felul pun în pericol educația lor.

Sperăm că impactul cu publicul cititor să fie unul de bun augur, ceea ce de altfel le dorim.”

1 nov. 2006
Mariana Sperlea

**POEZII SEMNATE DE CÂȚIVA
AUTORI DIN VOL. „CHEMĂRI PRIMĂVĂRATICE”**

LUCEAFARULUI

Ești visul cel de veacuri împlinit,
Luceafăr în noapte și soare peste zi
Ce luminezi altarul nostru sfânt.
Stăpânul slovei scrise de-a pururi vei fi!

Timid înmoui penița-mi tremurândă
În slova ta cu harul ei divin
Să-mi fii lumină călăuzitoare,
La care-n clipe grele să mă-nchin!
(Armand Sperlea)

ANI DE LICEU

Liceu, plin de emoții, tristeți și bucurii,
Liceu, ce-n umbra vremii rămâi o amintire,
O amintire vie, ce nu poți să o pierzi,
O dulce amintire, în care vrei să crezi.

Nu voi uita nicicând băncile, în care
Stăteam emoționați la orice întrebare;
Ne amintim ades emoțiile-aprinse,
Ce-naripau mereu speranțe și vise.

Atâția ani tu ne-ai primit mereu,
Ne-ai consolat la bine și la rău,
Aici am învățat și oameni buni să fim
Și pentru toate-aceste, noi toți îți mulțumim!

Și cu respect noi spunem fiecare
Profesorilor dragi: iubire și-nchinare!
(Lavinia Nicu)

TEMERARUL

De vrei să ai în sânge
A zeilor putere,
De ești rănit, nu plânge,
De moarte nu te teme.

De vrei ca prin putere
În viață tu să birui,
Ești prost, căci prin gândire
Poți fi ne-nfrânt de semenii.
(Răzvan Bălan)

MAMEI

Măicuța mea cu mâini blajine
Tu ce-ai avut grijă de mine
Eu am fost toată viața ta,
Iubindu-mă ca pe o stea.

Cu prima rază de lumină, ce-am zărit
O candelă-n iubire-a licărit.
Când primii pași nesiguri îi făceam
În tine sprijin, mama mea, găseam!

De multe ori te-am supărat...
Lacrimi amare ai vărsat.
Si-acum când le-nteleg pe toate...
Maicuța mea, îți dau dreptate!

Oricât de greu ți-a fost atunci
M-ai mângâiat cu vorbe dulci
Tu singură avut-ai grija mea
Prea bună și iubită, mama mea!

O! Doamne, ai grijă de ea!
(Irina Bugica)

*Chemări
primăvăratice*

Sună iar clopoțelul...!

Aceeași melodie tânără, cristalină din vremea bunicilor și străbunicilor cheamă și azi în ritmuri zglobii, alaiul de culegători ai „tainelor visării”, ce intră la început de an școlar în cetele „tinereții fără bătrânețe și vieții fără de moarte” ale științei!

Sună iar clopoțelul cu dulcele și veșnic pașnicul său „glas” candid, ce vibrează în lumina candorii revărsate de larma de glasuri tinere, dând farmec emoției generale la început de an școlar. Am cunoscut emoția celor, care pășeau pentru prima dată în școala noastră, dar am reîntâlnit profesori mereu tineri prin perseverența, cu care își exercitau vocația de dascăl, profesori a căror vigoare spirituală a fascinat generații de elevi.

Sună iar clopoțelul, chemându-ne pe toți la datoria de a învăța: îi cheamă pe elevi, pe părinți, pe dascăli, pe toți cei, care trebuie să știe, că viitorul națiunii noastre depinde de tineretul școlar, de familie și societate.

Sună iar clopoțelul...!

Școala văzută de...

...*Nicolae Iorga:*

„Școala trebuie să te învețe a fi propriul tău dascăl, cel mai bun și cel mai aspru”

...*George Călinescu:*

„Exemplul este cea mai bună școală de măiestrie”

...*Ion Petrovici:*

„Exactitatea este și o datorie fundamentală a profesorului și o condiție de viață a școlii ca atare.”

...*Gr. C. Moisil:*

„Știința nu e bună azi, dacă ieri nu s-a gândit la mâine.”

Olaru Cristian
Cls. a X-a D

A învăța – învățare!

Învățătura a devenit o profesie universală. La orice vârstă, omul trebuie să învețe. Orice muncă ar îndeplini, el trebuie să învețe continuu.

Fără învățatură continuă nici nu se poate. Omul reprezintă o proiecție reprezentativă pentru unele orizonturi de cunoaștere pentru noile cote, tot mai ridicate ale competenței profesionale.

Genericul OM își integrează o diversitate de tipuri umane de moduri: de a gândi, de a fi, de a trăi, de a acționa, o dată cu o diversitate de poziții sociale, de idei, aspirații și idealuri, de stări sentimentale. Desigur, că ființa alcătuită din materie, omul aparține naturii.

Viața arată că pe acest plan al biologiei, schimbările sunt lente, dar în același timp ca univers gânditor, mereu în activitate, mereu determinat de preocuparea pentru valorificarea spiritului creativ, omul aparține istoriei, pe care el însuși o făurește. În procesul istoriei a trecut la diviziunea socială a muncii, a învățat să practice o diversitate de munci, de profesii, al căror conținut s-a schimbat de la o etapă la alta. Omul a transformat munca, transformându-se în același timp pe sine. Sub acest aspect, investigarea lui se realizează pe vaste domenii ale cunoașterii: de la istorie la filosofie, de la ideologie la morală. De-a lungul secolelor și mileniilor, omul a dovedit că el nu este o simplă componentă a sistemului social, ci este el însuși un sistem, în raport cu societatea.

Dar, totodată, formarea lui, dezvoltarea lui au însemnat o continuă clădire a orizontului cunoașterii. Nici un pas înainte nu a făcut omul în istoria sa îndelungată fără să-și fi îmbogățit întâi cunoștințele, fără să fi învățat.

Antrenamentul memoriei

Memoria ne poate juca uneori feste. Nu este cazul să dăm vina pe surmenaj sau pe vârstă. După părerea Monicăi Le Poncin, neuropsiholog francez, creierul nu se uzează decât dacă nu-l folosim. De aceea el trebuie întreținut, ca și trupul. În afară de asta are nevoie de perioade de repunere în formă, ascuțirea materiei cenușii și ameliorarea performanțelor, care se pot obține printr-un regim alimentar special. A avea memorie bună înseamnă a-ți aminti ce vrei și când vrei. Dar o informație nu ți-o poți aminti decât dacă ai înmagazinat-o, spune Le Poncin.

75% din cazurile tulburărilor de memorie se datorează unei proaste înțelegeri a informației (pentru că nu ai auzit-o sau nu ai văzut-o niciodată) sau pentru că te gândeai la mai multe deodată (lipsa de concentrare), ceea ce duce la confuzie, atunci când încercăm să ne amintim. Memorizarea cere un minimum de concentrare înaintea înregistrării informației, trebuie înlăturate gândurile negative. Al doilea principiu, care trebuie urmat, este să ne cunoaștem metoda personală de memorizare. Unii au memorie auditivă, alții vizuală. O persoană, căreia îi scapă numele celor al căror fizic îl reține perfect și chiar și împrejurările, în care le-a cunoscut, trebuie să se folosească de aceste două elemente pentru a-și fixa numele suprapunând peste imaginea vizuală numele, literă cu literă. Aceasta este una dintre multiplele metode, prin care poate fi reținută o informație.

Dar în funcție de genul de memorizare, mai sunt și alte nenumărate metode: desenând, scriind sau pronunțând cu voce tare informația de reținut.

A treia regulă constă în acordarea timpului necesar înmagazinării informației (sunt necesare cel puțin 30 de secunde pentru ca o informație să poată fi transmisă și ancorată temeinic în circuitele neuronale). După vârsta de 40 de ani trebuie să ne controlăm vederea și auzul. Somnul constituie și el una dintre garanțiile puterii de concentrare și pe cât este posibil evitarea tranchilizantelor. Odată asigurată sănătatea generală a organismului, memoria trebuie cultivată zilnic. Pentru asigurarea funcțiilor neuronilor sunt necesare lipidele și zahărul (de preferință cu absorbție lentă), cât și uleiul vegetal. Cât despre energie, aceasta este furnizată de zahăr, cereale, fructe, legume uscate, care trebuie să ocupe locul principal în alimentație. Unele alimente nutritive contribuie la întreținerea și ameliorarea performanțelor: sărurile minerale ca: potasiu, sodiu, fosfor, elementele: fier, zinc, seleniu, cupru, precum și vitaminele: A, B1, B6, B9, B12, C și E.

În sfârșit, un alt ajutor substanțial, în obținerea de performanțe, îl constituie oxigenarea creierului. În orice caz, tutunul este incompatibil cu memoria bună! Înlocuiți tutunul cu practicarea unui sport, ne sfătuiește Le Poncin.

Proverbe despre înțelepciune

- Pentru a fi înțelept trebuie să îndeplinești anumite condiții: să taci, să asculți, să-ți amintești și să studiezi;
- Gura înțeleptului e ca fântâna curată ce pururea curge și pe nimeni nu vatămă, dar pe toți îi adapă;
- Dacă vrei să fii socotit înțelept învață să întrebi cu pricepere și să asculți cu luare aminte, să răspunzi liniștit, să încetezi a vorbi când nimic nu mai ai de spus;
- Omul înțelept își ascunde știința;
- Nu te socoti, singur, înțelept;
- Înțelepciunea este un izvor, din care curge tot mai mult pe măsură ce bei din el;
- Cea mai mică dintre trebuințe este bogăția, cea mai mare e înțelepciunea;
- Fii înțelept, ca să ai tot ce îți dorești și să reușești în viață!

Caracterul se clădește

Gândurile sunt proprietatea de netăgăduit a fiecăruia dintre noi și ele pot fi formulate astfel încât să corespundă intențiilor și dorințelor noastre. Omul deține puterea de a hotărî succesiunea gândurilor sale, tocmai de aceea, oricare dintre noi își va putea clădi sau ajuta caracterul tot atât de sigur ca și un zidar, care construiește sau repară o casă. El respectă legea atracției universale și se folosește de ea ca de un instrument.

Legea de aur a clădirii caracterului s-ar putea exprima astfel: „după cum gândești, așa primești”. Gândind în mod nobil, omul va dobândi, încetul cu încetul, un caracter nobil.

Așadar, alegeți deliberat calitățile, pe care vi le doriți și faceți din ele țintele gândurilor voastre. Veți observa o tendință tot mai mare de a vă manifesta în spiritul acestor calități. Când mintea se stabilește ferm asupra unei idei, asupra unui gând se formează atunci un obicei care cu timpul duce la modelarea caracterului.

Legea rezonanței

„Oamenii care gândesc asemănător sunt atrași unii față de alții... Această lege universală a rezonanței operează în mod continuu, fie că noi ne dăm seama sau nu. Un gând negativ va fi condamnat, deci din trei puncte de vedere. El va face rău aceluia care-l concepe, tulburând condiția corpului său mental, va acționa negativ asupra persoanei, spre care este îndreptat și va vicia atmosfera mentală generală. Prin legea rezonanței, el va acționa suplimentar determinând suferința celui care l-a emis și acționând ca un magnet, care atrage gândurile rele ale acestora, care vor intensifica răul primar.

Gândul modelează caracterul

“Spune-mi cum gândești, ca să-ți spun cine ești.”

Gândul reprezintă o forță uriașă care-i conferă omului putere creatoare. Puterea corpului și a minții lui, precum și succesul lui în viață, depind de natura și calitatea gândurilor pe care le emite.

Cel care se gândește că este puternic va deveni puternic, căci omul își creează propriul său caracter și devine treptat ceea ce gândește. Firul gândului se țese în calități mentale și morale și acestea, în totalitatea lor vor forma caracterul omului.

Încercați să înțelegeți legile gândului și acționați doar în spiritul gândurilor de dragoste și bunătate. Veți fi, astfel, mereu fericiți.

Muntean Cristina
Cls. a XI-a A

Debuturi literare

Mister...

Clădirile plâng în oraș
Pe-o vreme rece, pustie...
Și plopii plâng în oraș
Și-n totul e-o grea agonie!

Par blocurile...triste castele...
Iubirea aici a murit
Și poate plâng de durere
Căci, cei ce-au fost, i-au părăsit!

Și lumea privește
Negrul lor destin
Ce-așteaptă vremuri bune
Și ele nu mai vin!

Și totul e-nvăluit în mister,
Potop de durere!
Căci totul e rece și mut...
Aici și speranța a murit, demult!

Duplea Elena
Cls a XI-a C

Trădare

Plecarea ta mi-a întristat gândirea
Cuvintele rostite au reușit,
Chiar tu, din abis cu nepăsare
Mă faci să sufăr greu rănit.

De ce-am crezut mereu în tine?
În amagirea-ți fără rost.
De ce-am crezut mereu în tine?
Și-a mea iubire tu ai fost.

Acum stau singur iar și sufăr
Gândindu-mă la tot ce-a fost
La ce-ar fi fost a ta iubire
Dacă-i aflai iubirii rost!

Și poate atunci, când vei iubi
Așa cum te-am iubit și eu,
Vei regreta că ai plecat
Lăsând un gol în pieptul meu.

Mohan Adrian
Cls a X-a D

Doar ție

Chiar dacă zilele, pe rând
Se duc, și eu rămân plângând
Spre cer privirea să-mi îndrept,
Te-aștept...
Chiar dacă vorbe fără șir
Îți spun, când nu-mi răspunzi, mă mir,
În noaptea plină de mister,
Eu sper...
Și dacă-n noapte te privesc
Și vreau să-ți spun cât te iubesc,
Te chem în jocul meu...
Și-acum...

Muntean Cristina
Cls a XI-a A

Plânge pădurea

Când vremea-i rece și pustie
Și plopii plâng înfrigurat,
Nimic nu șade-n armonie
Copacii stau îmbrățișați.

Privește luna cu mirare
Prin ramurile de arțar
Ce-așteaptă cu înfrigurare
Lumina ei s-apară iar

Și totu-i parcă un mister,
Cu lacrimi de mărgăritar
Chiar și gândul e pustiu
Te-aștept în ploaie temerar!

Mohan Adrian
Cls. a X-a D

ZBOR

Printre fulgii de zăpadă
Ce m-acoperă complet,
Încerc să zăresc
Mireasma iubirii,

Ce mă pătrunde încet,
În care să-mi desfac aripile și să zbor
Privind, cum rămâne-n inimă,
Nesfârșitul adânc al oceanului de dor.

Filinger Eveline
Cls. a IX-a A

Plouă

Privesc pe geam...
Afară plouă.
Plouă cu boabe de mărgeam.
Sau poate e doar rouă
Și totuși...plouă.

Mi-aduce aminte de-o privire
Ce mi-apărea în față, ca o ploaie
Și-a mea iubire a devenit...ploaie
Și iar plouă...

Ai reușit să mă rănești
Și m-ai făcut să sufăr
Ai zis că nu mă mai iubești
Și m-am închis în mine, ca un nufăr
Și-atunci plouă...

Stau și știu că m-ai mințit
Regreți...știu că ai regretat...
Aș vrea să-ți spun că te-am iubit
Dar speranța a-ncetat
Și ploaia s-a oprit...

Filinger Eveline
Cls. a IX-a D

Prietenia – un dar neprețuit ! **(opinia unui elev)**

Prietenia este un lucru esențial, de care avem parte toți, dar nu este un lucru ușor de întreținut. O prietenie se bazează pe trei condiții de bază: încredere, respect și înțelegere. Nu se poate spune că una din cele trei condiții este cea mai importantă, că anumite prietenii se pot baza pe una singură din aceste condiții menționate dar, dacă este vorba de o prietenie adevărată, nerespectând una din aceste condiții, nu o poți numi prietenie adevărată.

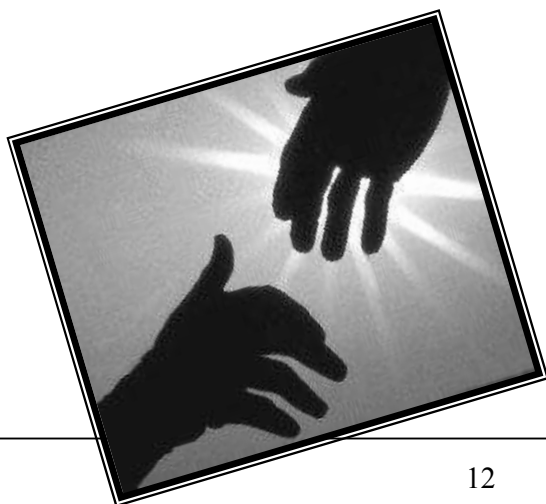
Increderea este necesară pentru că e plăcut să știi că te poți baza pe cineva la nevoie. „Ai încredere în mine și totul va fi bine”

Respectul este și el important, fiindcă ne este bine să fim tratați și să ni se vorbească la același nivel și este important să nu îți jignești prietenul. „Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face”.

Înțelegerea este probabil cea mai importantă, sau cel puțin asta este părerea mea, fiindcă toți avem nevoie de o persoană căreia să ne destăinuim sufletul sau căreia să-i cerem un sfat. „Este plăcut să fii important, dar este mai important să fii plăcut”.

Toate acestea nu sunt suficiente pentru a explica cuvântul „prietenia”, dar ceva este sigur, iar acel fapt este că, dacă nu s-a întâmplat încă, toți vom întâlni o persoană care să ne fie prieten adevărat și să ne susțină în tot ceea ce facem; care va fi acolo lângă noi cu un sfat prietenesc și un zâmbet calduros, chiar și atunci când totul pare lipsit de speranță și care nu ne va abandona la greu.

Acea persoană poate fi numită cu adevărat: PRIETEN !!!

Mohan Adrian
Cls a X-a D

**Cunoaște-te pe tine însuși!
Încearcă să te cunoști mai bine!**

1. Când colegii mei iau note mai mari ca mine, mă bucur pentru ei?

- a) Nu, și mă supăr ca eu am o notă mică.
- b) Da, au fost conștiincioși și au învățat.

2. Dacă văd un coleg supărat mă fac că nu-l observ?

- a) Da, nu mă interesează de el.
- b) Nu, colegii trebuie să se ajute.

3. Mă interesez când aflu că un cunoscut de- al meu are un necaz mare?

- a) Da
- b) Nu, este treaba lui.

4. Dacă un coleg este bolnav merg la spital și dacă am posibilitatea îi procur medicamentele necesare?

- a) Nu, el ar fi venit la mine?
- b) Da, este un coleg și trebuie să-l ajut.

5. Dacă înțeleg o problemă dificilă o explic și celor ce n-au înțeles?

- a) Da, este bine să îți ajuți colegii.
- b) Nu, vreau să știu doar eu.

6. Dacă un prieten din grup este pus într-o situație jenantă, râd de el sau ea?

- a) Da, mă amuza greșelile celorlalți.
- b) Nu, încerc să mă transpun în locul lui.

Majoritatea răspunsurilor „a”

Nu te interesează decât persoana ta, chiar dacă și cel mai bun prieten are o problemă. Nu vrei să fii decât tu în centrul atenției și oricât de mult ar încerca să te schimbe colegii tăi, nu reușesc. Le răspunzi cu indiferență și nepăsare.

Majoritatea răspunsurilor „b”

Ești catalogat de colegi și amici drept un prieten de nădejde, chiar dacă și un necunoscut are nevoie de ajutor poate conta pe tine. Ești calm și nu răspunzi la provocări.

MANIERE ELEGANTE

În primirea, dăruirea, refuzarea unui cadou

Arta de a dăru și a primi

Ce poate fi mai frumos și mai deosebit decât să dăruiești și să primești cadouri? A oferi un cadou nu este un gest obligatoriu, ci decizia celui care o face. A ști să oferi mici daruri cu discreție și tact este un semn de noblețe sufletească.

Când și cui facem cadouri?

Nu este greu de observat că o persoană, care intră într-o casă cu o floare în mână, este privită cu mai multă simpatie, decât musafirul care se scuză de fiecare dată că la florărie este închis. Micile cadouri întrețin prietenii și produc oricui o mare bucurie. A oferi un cadou profesorului, la care copilul tău este amenințat de corigență sau medicului pentru un certificat de concediu, nu este un semn de politețe, ci dimpotrivă. Între prieteni, în familie, între îndrăgostiți se pot face cadouri oricând.

Ce și cum dăruim?

Nu vom face daruri costisitoare la tot pasul, chiar dacă avem o situație materială de invidiat. Nu este o dovadă de bun gust. Se poate orice obiect util.... Este nepotrivit să-i dăm unei prietene bani să-și cumpere ceva. Un cadou trebuie gândit, cumpărat, ambalat, oferit. Trebuie să fie frumos, util și să provoace o adevărată bucurie celui care îl primește. Tocmai aceste eforturi dau valoare unui cadou și nu prețul lui.

Cum primim?

Cel care primește un dar îl va deschide în fața musafirului și nu-i va strica bucuria protestând că e prea scump, că nu trebuia sau mai rău, ca are oroare de bibelouri. Dacă un cadou nu ne place, ne vom ascunde nemulțumirea, mimând totuși bucuria, neuitând că, acela care a dăruit, se bucură odată cu noi (dacă ne bucurăm și noi), nu trebuie jignit.

Cadoul ideal

În general ar trebui să dăruim obiecte care ne plac și pe care nu ne îndurăm să le cumpărăm pentru noi. Cu puțină perspicacitate, putem găsi bijuterii din argint (brățări, lăncișoare, medalioane, broșe) de bun gust și relativ ieftine: pentru apropiați vom lua acele cadouri, care ne-au fost sugerate involuntar. Un cadou valorează cât două, dacă este oferit la timp, adică exact în ziua, în care are loc evenimentul și dacă este frumos ambalat.

Refuzul și restituirea

Un cadou, indiferent dacă ne place, sau nu, este un cadou și nu se refuză. De regulă, când primești, în primul rând apreciezi gestul, faptul că nu ai fost uitat, chiar de ziua ta sau cu o altă ocazie. Sunt situații când un cadou poate fi refuzat. Asta doar în cazul, în care un cadou poate fi interpretat drept mijloc de presiune sau convingere, iar, dacă îl primești, înseamnă că accepți să faci serviciul respectiv.

Cinstea și profesia nu-ți permit să încalci această regulă.

Olaru Cristian
Cls. a X-a D

POLITEȚEA ...POLITEȚEA ... POLITEȚEA !

Politețea îți dă măsură exactă a comportării corecte față de ceilalți oameni. Un om politicos este un om stăpân pe reacțiile sale, sigur de el, mișcându-se liber, dezinvolt. Nesiguranța își are de cele mai multe ori izvorul în necunoașterea regulilor elementare ale politeții. Trebuie, deci, să ne silim a le deprinde.

Politețea implică un autocontrol permanent. Atenție însă la doză! Autocontrolul înseamnă găsirea gestului, replicii, atitudinii necesare, corespunzând situației, în care vă găsiți. Nemișcarea, mutismul, rigiditatea, dovedesc că nu știi ce să faci. Ele nu sunt autocontrol, ci neștiință. Pentru timizi, aveți un mijloc de luptă fără greș. Împotriva timidității: buna dispoziție, veselia, înfrânge întotdeauna timiditatea. Arătați-vă binevoitori și bine dispuși cu timizii, de altfel, aceasta este, în cazul de față, o datorie de politețe.

Pentru toată lumea; Obișnuiți-vă să “primiți” o glumă, chiar dacă ea nu vă pare foarte reușită, Nu glumiți decât cu cine ”știe de glumă”. Dacă ai greșit, este politicos să-ți ceri scuze cu o oarecare discreție, fără să alarmezi întreaga asistență și să încerci să-ți repari greșeala. Atent, fără grabă, cu calm, lipsa de atenție, grabă, panică înseamnă în cele mai multe asemenea cazuri certitudinea unei noi greșeli, a unei gafe mai mari (poate ireparabilă).

Politețea înseamnă în primul rând relații corecte între oameni. Politețea implică neapărat corectitudine în toate formele ei. Politețea respinge grosolănia.

Minciuna are picioarele foarte scurte, spusă cu cele mai binevoitoare intenții, ea este întotdeauna, prin consecințele ei grav nepoliticoasă, iar minciuna — promisiune, poate fi considerată mai gravă decât impolitețea, pentru că oferă, sub masca bunavoinței, premise false și provoacă încurcături și neplăceri.

Politețea este o atitudine, o concepție. Un om politicos nu poate fi indiferent la ceea ce se întâmplă în jur. Atunci când timiditatea duce la lipsa de atitudine, oricine are dreptul s-o confunde cu lașitatea, cu lipsa de curaj, cu frica.

Salutul

Este primul semn al politeții omenești, e cea mai veche manifestare de politețe, o datorie obligatorie în toate împrejurările față de orice persoană cunoscută și adeseori și față de persoane necunoscute.

Țăranul român, cu bunăcuviința sa tradițională, adresează fiecărui om întâlnit pe ulița satului, fie că-l cunoaște, fie că nu-l cunoaște, ziua bună, cu semnificație cunoscută: el dorește semenilor lui să aibă în față ceasuri bune, împlinite.

Adumitracesei Gabriela
Cls. a IX-a B

Trei săptămâni într-o experiență unică

Contribuția parteneriatelor europene la educarea adolescenților și adaptarea lor, chiar pentru o scurtă durată, la curricula germană este de bun augur din perspectiva urmăririi procesului continuu de adaptare la progres.

Unul dintre cele mai reușite parteneriate ale Liceului Electrotimis este cel cu Bildungsgesellschaft Pritzwalde, Germania, continuat cu o nouă vizită (a treia) a unui grup de 11 elevi însoțiți de un profesor ai liceului în orașul Pritzwalde. Pe parcursul a trei săptămâni, grupul nostru a interacționat cu specialiști germani în domeniile hidraulicii și pneumatiei, în cadrul unui program în care s-a urmărit afirmarea creativității și inventivității în vastul program de adaptare la tehnologia germană.

Zilnic, elevii noștri au fost antrenați în programe de informatică și practică de laborator, fiind în contact cu informații din domeniile mecatronică, electronică, CAD, hidraulică, pneumatică. Partenerul german al acestui program ne-a oferit șansa unei colaborări excepționale, atât din punct de vedere profesional, cât și social.

Sperăm că această colaborare să continue și să fie constructivă pentru ambele părți.

Ing. Marius Moisescu

ACCIDENTUL RUTIER POATE FI EVITAT...!!!

Accidentele de circulație constituie una dintre cele mai importante cauze ale deceselor și dizabilităților în lumea întreagă. Consecințele și costurile lor sociale sunt foarte mari.

- În 2005 aprox 1,26 milioane de oameni au murit ca rezultat al coliziunilor de pe drumurile publice. Aceasta înseamnă mai mult de 2% din mortalitatea globală.
- Majoritatea victimelor sunt pietoni, motocicliști, bicicliști și persoane care folosesc mijloacele de transport în comun. Cei mai mulți sunt oameni care n-ar putea să-și permită niciodată un automobil personal.
- Majoritatea ciocnirilor de pe șosele nu sunt rezultate ale întâmplării, ci ale faptului că mulți șoferi riscă în mod iresponsabil: consum de alcool, viteză excesivă, depășiri nereglementare, nerespectarea distanței regulamentare între mașini, neutilizarea centurii de siguranță.
- Separarea drumurilor pentru bicicliști și automobiliști este una dintre cele mai eficiente căi de prevenire a accidentelor.
- Crearea de spații speciale și suficient de largi pentru utilizarea lor de către copii cu bicicleta sau cu rolele ar trebui să fie un deziderat foarte important al comunităților.
- Congestionarea traficului în apropierea școlilor poate fi un risc în plus pentru copii și poluează aerul pe care aceștia îl respiră.
- Copiii trebuie să traverseze strada prin locurile marcate, fără să fugă și numai pe culoarea verde a semaforului. La traversarea străzii, pentru a se asigura că pot trece, ei trebuie să privească mai întâi spre stânga, apoi să fie atenți la vehiculele care ar putea veni din dreapta.
- În stațiile de autobuz, traversarea străzii se face numai prin spatele autovehiculului, dacă acesta este oprit în stație.
- Acolo unde nu sunt trotuare, pietonii trebuie să meargă numai pe partea stângă a șoselei.

Redacția

Marea Unire de la 1 Dec 1918 nu a fost rezultatul unei conjuncturi internaționale, ci făurirea României Mari este opera întregului popor, a luptei duse de poporul român împotriva reprimării, exploatării și deznaționalizării forțate pentru unitate națională-statală. A răspuns legilor obiective și realităților fundamentale ale timpului, intereselor și aspirațiilor de veacuri ale tuturor românilor.

Unirea celor trei provincii românești de către Mihai Vodă Viteazul a fost străfulgerarea, care a luminat generațiile următoare în lupta pentru libertate și unitate națională, înscrisă pe standardul Revoluției de la 1848 în toate provinciile românești. Iar Unirea Moldovei cu Țara Românească de la 24 ian 1859 a constituit un moment hotărâtor pe drumul făuririi statului național unitar, a pus bazele statului român modern, România, care și-a cucerit independența prin lupte și mari jertfe de sânge în Războiul din 1877. După cucerirea Independenței de stat, mișcarea de eliberare și unitate națională s-a conștientizat și amplificat, intelectualii de elită au cultivat ideea, potrivit căreia soarele răsărea de la București pentru toți românii.

Printre personalitățile de seamă, care au militat pentru desăvârșirea idealului nostru național, a fost și Vasile Goldiș.

El s-a impus colegilor săi prin profunzimea gândurilor și prin măreția faptelor sale, ceea ce a reținut atenția istoricilor, prețuirea și recunoștința pentru

opera celui, pe care Octavian Goga îl numise în semn de suprem omagiu „părinte al patriei”.

Marele patriot a văzut lumina zilei la 12 noiembrie 1862 în satul Mocirla, azi lunca Tăuz, în jud. Arad. La Arad urmează și cursurile liceale, unde în ciuda greutăților se dovedește un elev cu aptitudini deosebite pentru istorie, literatură și filosofie. Termină liceul cu note excepționale, își ia bacalaureatul. Terminându-și studiile la Budapesta și Viena, Vasile Goldiș obține diploma de profesor în istorie și limba latină. Din bogata activitate patriotică a lui Vasile Goldiș ne interesează demersurile făcute pentru pregătirea și realizarea Marii Uniri de la 1918.

Războiul Mondial era pe sfârșite și imperiul austro-ungar se dezmembra, văzându-se tot mai clar inevitabilitatea eliberării popoarelor asuprite din cuprinsul acestuia. În aceste condiții, la propunerea lui Vasile Goldiș și a lui Aurel Lazăr, la 12 octombrie 1918 se convoacă la Oradea conferința executivă a Partidului Național Român. Conferința adoptă o declarație de principii, care urma să fie prezentată în Camera Deputaților a Parlamentului de la Budapesta. Această declarație a fost redactată de Vasile Goldiș. El invocă „dreptul firesc al națiunilor de a dispune de soarta lor, adică dreptul acestora la autodeterminare. Este firesc deci, că și Națiunea Română din Ungaria și Ardeal dorește să facă uz de acest drept.”

Citită în parlamentul de la Budapesta de către Alexandru Vaida Voievod la 18 octombrie 1918, declarația a produs panică și derută în rândul oficialităților ungare. În inimile milioane de români ardeleni ea a produs entuziasm și speranță. Orașul Arad, unde își avea sediul Consiliul Național Român Central, a devenit centrul românesc cel mai activ în această etapă, unde trăia și Vasile Goldiș.

Ultimele zile ale lunii noiembrie a anului 1918 se caracterizau prin pregătiri intense în vederea convocării unei adunări a tuturor reprezentanților categoriilor sociale din Transilvania, la care tot poporul să fie invitat a-și spune cuvântul. Textul convocării, care se instituie Marele Sfat al Națiunii Române, a fost redactat de Vasile Goldiș.

Marea Adunare Națională a românilor se expunea pe „câmpul lui Horea” din Alba Iulia la 1 decembrie 1918. Cuvântarea solemnă și expunerea rezoluției Marii Adunări Naționale au fost rostite de Vasile Goldiș. Adresându-se Măritei Adunări Naționale, el schițează în cuvinte alese istoria dramatică, dură a poporului român, subliniind inevitabilitatea dezmembrării monarhiei austro-ungare, a eliberării popoarelor asuprite și a constituirii pe ruinele acesteia a unor mari state naționale.

Hotărârea de unire pe vecie a Transilvaniei cu România a fost întâmpinată cu entuziasmul, atât de cei peste 100000 de participanți la adunare, cât și de întregul popor.

FUMATUL – UN DROG?

Cercetătorii spun (dar și oamenii care fumează au constatat, din nefericire pe propria piele) că fumatul produce bronșite cronice, cancer pulmonar, al gurii, esofagului sau laringelui, infarct miocardic, angină pectorală, hipertensiune arterială, accidente vasculare cerebrale, gastrite și ulcer.

Copiii născuți de femeile fumătoare au o mai mare probabilitate să aibă greutate mică la naștere, probleme respiratorii sau chiar să moară prematur.

Adolescenții, care nu fumează până la 18 ani, devin mai greu fumători ca adulții. Părinții trebuie să știe că foarte mulți copii încep să fumeze încă de la 10-12 ani.

Discuțiile pe această temă cu proprii copii, evitarea fumatului în prezența lor și verificarea discretă a anturajului lor sunt câteva lucruri, care trebuie făcute obligatoriu pentru prevenirea acestui viciu.

Inhalarea de către nefumători a fumului de țigară este aproape la fel de dăunătoare, ca fumatul propriu-zis. Fumatul, celor de lângă tine, te poate ucide.

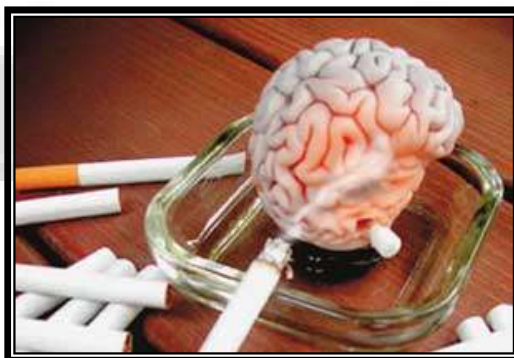

Cum recunoaștem o persoană care consuma droguri?

În funcție de substanța folosită, pot apărea următoarele semne caracteristice:

- schimbări de dispoziție psihică
- somnolență, apatie, lipsa apetitului
- lipsa de concentrare
- pierderi de memorie
- halucinații, delir
- lipsa interesului pentru școală, prieteni, familie
- apariția unor prieteni noi
- irascibilitate, agresivitate
- lipsa de coordonare motorie
- accese de tuse, strănut
- urme de înțepături pe corp
- prezența unor substanțe sau obiecte (capsule, tablete, fiole, seringi)

Nastasoi Marius
Cls. a X-a D

Ecologia umană

Motto:

“Ecologia umană începe cu omul și se termină tot cu omul.” (Avber Davidhi)

„Ecologia este știința relațiilor dintre organismele vii și mediul acestora.

O ramură relativ nouă a ecologiei este ecologia umană, ea se referă la interacțiunea fizică, biologică, socială, antropologică și naturală dintre oameni și mediul acestora.

Omul, ca specie dominantă a acestei planete, a creat o lume vibrantă și extraordinar de complexă din punct de vedere tehnologic, economic și social. Viețile noastre sunt transformate într-un mod, care a fost greu de imaginat acum o sută de ani. Majoritatea oamenilor trăiesc azi în orașe — coloși urbano-industriali aparent izolați de lumea naturală. În realitate, suntem în totalitate dependenți de această lume naturală pentru necesitățile de bază ale vieții noastre, cel mai frecvent exemplu fiind aerul, atât de necesar existenței noastre.

Serviciile esențiale ale ecosistemului sunt continuu influențate de acțiunile omului.

Deși avem atâta nevoie de aer, transformăm biosfera la toate scările, de la cea locală la cea globală. Noi schimbăm lumea, dar suntem dependenți de ea. Oare cât de mult se răsfârge asupra noastră, cum ne afectează viața schimbările, pe care le exercităm asupra mediului înconjurător?

Dar ecologia umană nu se oprește doar la interacțiuni om-natură. Din mediul omului face parte și societatea în care trăiește. Ce efect au modul de viață, dieta, consumul de alcool sau de droguri, televiziunea, religia, politica, economia sau conflictele interumane asupra bunăstării noastre fizice și psihice?

Acestea sunt principalele întrebări la care încearcă să răspundă ecologia umană.”

Olaru Cristian
Cls. a X-a D

Nașterea Domnului – darul lui Dumnezeu

Cu fiecare an care trece ne îndepărtăm tot mai mult de Nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, dar ne apropiem, la fel de mult, de cea de-a doua venire a Sa. Întreaga noastră existență se desfășoară între Crăciun și Paște, care sunt copertile de aur ale Cărții Vieții, sunt stelele duble care călauzesc umanitatea de 2000 de ani.

Cum ar fi viața noastră fără bucuria Crăciunului și a Paștelui, fără parfumurile și culorile acestor sărbători dumnezeiești? Ar fi ca un calvar, ca un drum în noapte, fără nici un popas, fără nici o lumină. Iubim atât de mult Crăciunul și Paștele și pentru că ele ne fac să redevenim copii, iar pe „ecranul” memoriei vor reînvia frumoșii ani ai copilăriei.

Nașterea pruncului Iisus ne impresionează pe toți, până la lacrimi, fiindcă totul părea la început a fi împotriva Lui, aparent. El nu avea nici o șansă, fiind urmărit de călăii lui Irod, ca să fie ucis – pentru că, până la urmă, totul să participe la minunea dumnezeiască a nașterii Lui: și refugiul Mariei într-un staul de vite, și răsuflarea caldă a dobitoacelor firii, care l-au adoptat imediat ca pe stăpânul lor și al lumii întregi și cei trei Magi călăuziți de o stea, care i-au depus la picioare Aur, Smirnă, Tămâie și jubilația pământului și a cerului, care au dat de veste tuturor că atunci S-a născut MESIA, fiul lui Dumnezeu, datorită căruia Istoria Lumii se va scrie altfel și păcatele noastre vor fi răscumpărate.

Gloria în excelsis Deo – Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte! Dumnezeu există cu adevărat și fiecare ființa umană, oricât de umilă ar fi, are semnele sale, care îi spune că Demiurgul e Tatăl nostru! Iar Iisus e Calea, Adevărul și Viața.

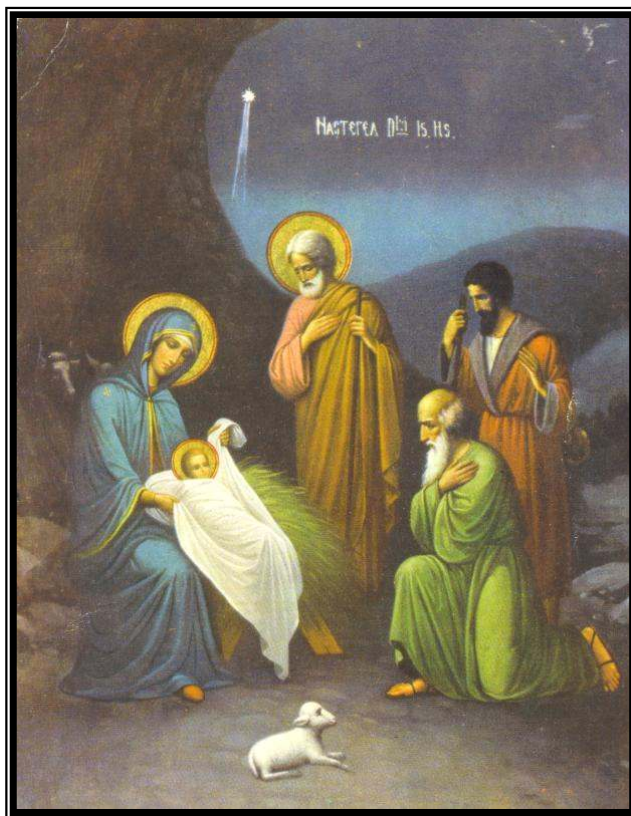
Există în Țara Sfântă o icoană cu Nașterea Domnului. Ea se deosebește de celelalte prin faptul că lumina, care luminează peștera și ieslea, în care s-a născut Hristos, nu vine de la steaua ce s-a arătat pe Cer și s-a oprit deasupra staulului, ci vine chiar de la fața Pruncului Iisus. Ea luminează tot împrejurul și toți apar scăldați în această lumină. Icoana înfățișează în culorile ei adevărul că la Nașterea lui Hristos toate s-au umplut de lumină, și Cerul și pământul. Căci pentru toți Nașterea Domnului a adus o mare bucurie, un minunat dar. A venit la noi însuși Fiul lui Dumnezeu să ne mântuiască de rău.

Dar, primind pe Iisus Hristos ca dar dumnezeiesc, care „a venit în lume ca lumea viață să aibă”, am învățat că însăși viața noastră este un dar de la Dumnezeu, ea este darul lui Dumnezeu. De aceea avem datoria să ne îngrijim de acest dar și să-l prețuim.

Fie binecuvântată Nașterea Mântuitorului! Fie binecuvântat Pomul de Crăciun, cu globurile lui scânteietoare și beteala sa argintie, cu jucăriile și cărțile colorate ale copilăriei! Fie binecuvântată zăpada viscolită de afară, care ne face să prețuim mai mult renașterea primăverii!

CRĂCIUN FERICIT! LA MULȚI ANI!

Adumitracesei Gabriela
Cls. a IX-a B

VIS DE CRĂCIUN...

Crăciunul...bucuria omenirii..., toți, de la copil până la bunic, așteaptă cu nerăbdare această sărbătoare sacră, fermecați parcă de ivirea „Moșului” încărcat de dulciuri și jucării. În fața bradului frumos, decorat cu beteală, globuri și stele sclipitoare, copiii chiuie înveseliți, iar în ochii părinților se văd luciri de mulțumire și dragoste paternă, deoarece în fața bucuriei pure a copiilor, părinții parcă întineresc și redevin copii, zburdând pe sub bradul îmbătrânit de albul zăpezii.

La gura sobei, un bătrânel încărunit de vreme și necazuri le povestește nepoțelilor ascultători o legendă de demult, pe care și el, când era nepot la bunici, o auzise de la un bătrân, care și el o auzise, la rândul lui, din moși strămoși...: „Cu 2000 de ani în urmă, într-o iarnă ca aceasta...” își începe bunicul povestea, înconjurat de o mulțime de copii, care ascultă cu emoție..., niciodată nu am putut asculta până la capăt o poveste spusă de bunicu’...întotdeauna vocea lui blândă mă adormea...

Când m-am trezit, bunicul isprăvisese povestea, iar copiii își desfăceau cadourile primite de la moșul vrăjit; de afară se auzeau glasurile „înăbușite” ale colindătorilor, în al căror leagăn magic, adormi iar...

Turcu Petronela
Cls. a IX-a A

Știați că...

- Păsările mici, vrabia, rândunica, cântăresc 15-30 g?
- Pelicanul este o pasăre mare, el are o înălțime de 1,5 m, măsurând cu aripile desfăcute 3 m și cântărind 10-12 kg?
- Cea mai mare pasăre răpitoare este condorul? El are 1m înălțime, 4 m cu aripile desfăcute și cântărește 7,5 kg.
- Lebăda trăiește destul de mult? Unele lebede negre, depășesc 30 ani.
- Vulturul trăiește peste 10 ani?
- Papagalul trăiește până la 15 ani?
- Barza trăiește 19ani?
- Rândunica trăiește doar 16 ani?
- Privighetoarea trăiește 5ani?
- Puține păsări mor, de moarte naturală, cele mai multe sunt nimicite de răpitoare, mor din cauza condițiilor nefavorabile?
- Stejarul poate trăi și 2000 de ani? Există „Gorunul lui Horea” de la mormântul lui Avram Iancu din localitatea Tebea.
- Floarea de colț este catifelată și cu perișori albi-argintii datorită condițiilor în care trăiește?
- Floarea de colț trăiește pe stânci?

Calomfirescu Simina
Cls. a XI-a B

CURIOZITĂȚI

I. Cercetând hărțile și dicționarele României din cele mai vechi timpuri și până astăzi, constatăm că pe teritoriul patriei noastre găsim mai multe localități, forme de relief sau ape care poartă același nume.

În mod deosebit este de reținut denumirea legată de capitala patriei București. Acest nume îl poartă și alte localități astfel:

- București, sat lângă orașul Huși, pe malul râului Prut, pe șoseaua Huși – Tutora
- București, comuna lângă Brad (județul Hunedoara), la o distanță de 10km de orașul Brad pe șoseaua care duce spre Almașul Mic
- București, nume al satului Erculești de lângă Râmnicu Sărat, pe șoseaua Fatis – Valcele
- București din părțile Vâlcei
- București de pe apa Vedea
- București din județul Brăila
- București nume a două dealuri de pe valea râului Cerna din apropierea localității Baia de Aramă Oltenia

Pe teritoriul patriei noastre au mai existat și alte localități care au purtat numele de București, dar pe care nu le mai întâlnești decât în documentele foarte vechi.

II. Iași, fosta capitală a Moldovei, oraș vechi cu bogat trecut istoric, nu este singurul care poartă acest nume. Pe teritoriul patriei noastre mai găsim încă patru localități cu acest nume. Astfel numele de Iași îl poartă și o comună care se află la o depărtare circa 3km de orașul Târgu Jiu, situată chiar pe șoseaua care duce spre Craiova.

Există o localitate, care se numește Iași, pe râul Argeș la nord de orașul Pitești.

Iași este și un sat lângă Odorheiul Secuiesc la o depărtare de aproximativ 15km, pe șoseaua spre Homorod. și lângă Făgăraș se găsește un sat cu numele de Iași la o distanță de 10km de comuna Netot, pe șoseaua care vine de la Sinca-Veche.

III. Se găsesc mai multe vârfuri de munte cu același nume. De exemplu, în munții Carpați găsim un vârf cu numele de Pietrosul Mare înalt de 2035m în masivul Rodnei, un vârf Pietrosul înalt de 2102m, în Munții Călimanilor, un vârf Pietrosul Dornei sau al Bistriței înalt de 1794m. Vârful Pietrosul din Bucegi cu o înălțime de 1923m, Pietrosul din Munții Maramuresului înalt de 1931m.

De asemenea, pe lângă vârful Omul din Munții Bucegi înalt de 2507m și vârful Omul din Munții Bârgăului, mai există două vârfuri de munte cu același nume. Unul este vârful Omul, situat la capătul de răsărit al Munților Rodnei, înalt de 2135m în apropiere de vârful Inău, iar celălalt este vârful Omul din Munții Piatra Craiului, care are o înălțime de 2239m fiind cu puțin mai mic decât vecinul sau din apropiere „Omul din Bucegi”

IV. Și printre ape găsim unele care poartă același nume. Astfel sunt:

- Bistrița în Moldova, Bistrița în Vâlcea, Bistrița în Transilvania și Bistrița Gorjului
- Cerna în Caraș-Severin, Cerna în Dobrogea de nord, Cerna în Transilvania, în jud Vâlcea și o Cerna a Hunedoarei

Acestea sunt numai câteva exemple de nume identice întâlnite în țara noastră. Dacă însă din curiozitate, am urmări cu atenție harta patriei, am găsi multe alte orașe, sate, munți, și ape care poartă același nume.

Redacția

„Turist” prin Timișoara

BASTIONUL CETĂȚII

Pentru noi, cei de astăzi, este o realitate: Bastionul, demult, demult, prin anii '30 ai veacului al XVIII-lea, aici se înălțau noile ziduri ale ravelinului depozitului de alimente. Acesta se va transforma în bastionul nr.1 al cetății: bastionul Maria Theresia de la destinația inițială (bastionul proviziilor = Proviont Bastel) numele se extinde și asupra pieței din față și chiar și asupra ultimei părți a străzii Eugeniu de Savoya de azi.

Bastionul este masiv, construit în stil baroc, cu întindere pe patru strazi (Popa Șapcă, Proclamația de la Timișoara, Vasile Goldiș și Take Ionescu. Între anii 1758-1790 aici și-a avut reședința episcopia catolică: unul dintre episcopi Franz Engl, și-a dat obștescul sfârșit între zidurile sale.

În 1870, episcopia se mută în actualul sediu. Aici în Bastion, rămân inginerii militari și depozitele de provizii, apoi începe deschiderea spre lumea exterioară: depozite, magazine, ateliere.

Pe la începutul veacului, aici erau 12 depozite, ateliere, o tipografie și o școală (a lui Pallegriani), internate școlare, depozite ale teatrului, ba chiar și arhivele statului. După război, lucrurile merg cam tot așa.

În 1971/1972 încep lucrările de reamenajare. Aici sunt adăpostite, la etaj, colecțiile de etnografie bănățeană, la parter muzeul tehnic, colecțiile vechi ale Bibliotecii Județene Timiș, spații expoziționale, altele culturale, un restaurant, crămă.

Brad Luciana
Cls. a IX-a B

La Mulți Ani!

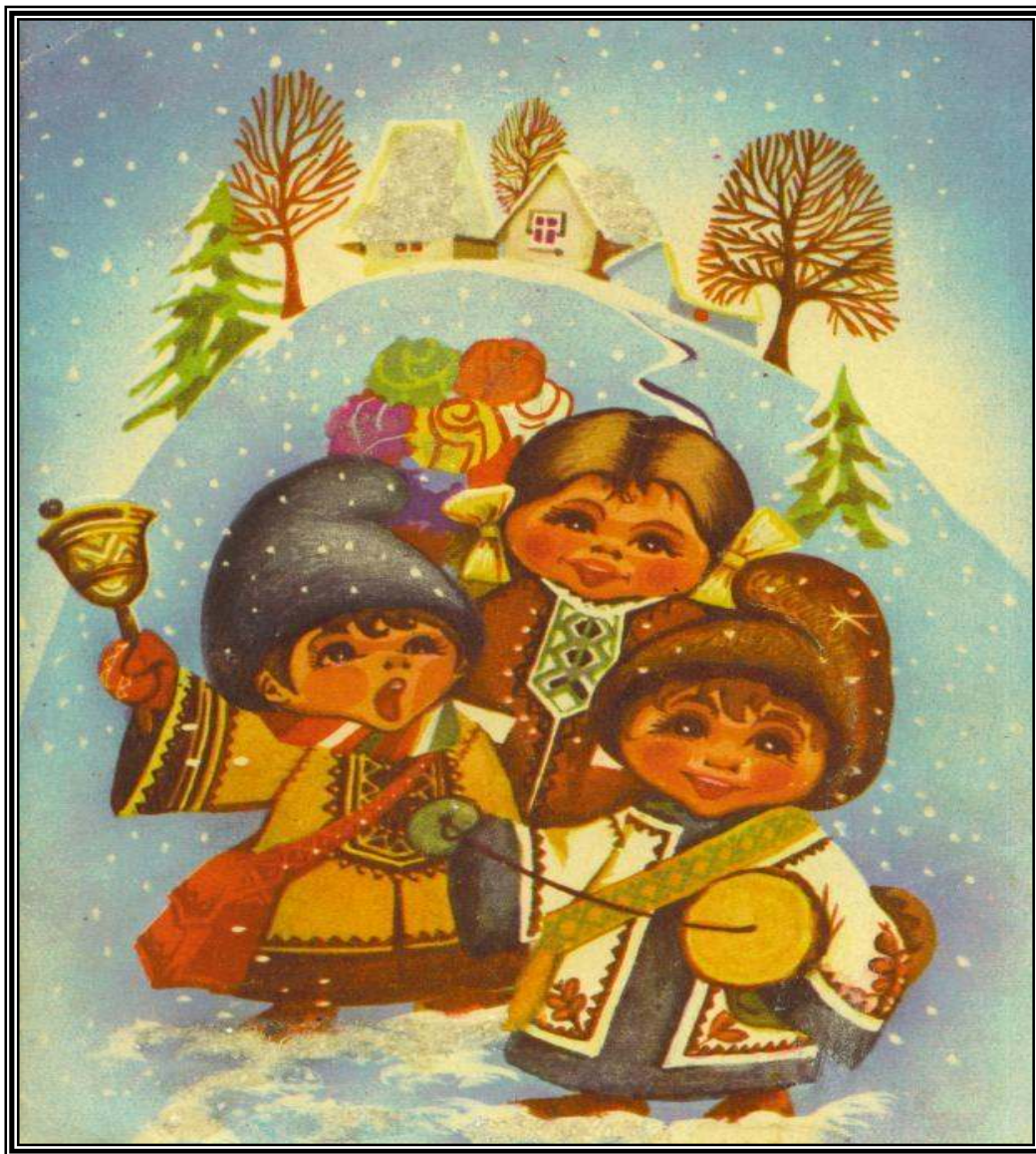
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											
10.											
11.											

Orizontal: 1) Petrecerea de la cumpăna anilor – Înainte de amiază! 2) Metal – Sclipiri diafane în pomul de iarnă 3) Cap de porc împodobit cu flori și panglici pe care îl poartă colindătorii în ajunul Anului Nou – Batrân 4) Brațul plin de daruri din pomul de iarnă 5) Unul din cei 36 zei secundari egipteni, atașat de Zodia Capricornului – Unul pleacă, altul vine... În centrul la Cenad 6) Dânsa – Micul... cu program non-stop în noaptea Anului Nou (plural) 7) Delicatesa de purcel la masa festivă de Revelion (pl) Volum. 8) Aflat la nord. Întinși la pământ. 9) Luați-le din brad! Pământul bun pentru plugușor. 10) Capra – Localitate în Rusia. 11) Poezie de George Bacovia dedicată ultimei luni a anului – La plug!

Vertical: 1) Foile de placintă pline de surpriză – Sclipitorul pom de iarnă încărcat cu daruri. 2) Mulți Ani! – răcoreală. 3) ...da Gama, vestit navigator – Pomadă – La poalele piscului. 4) Înalt titlu la musulmani – Stare de după chef. 5) Floarea olandezului – An întors! În decembrie! 6) Fond de ten pentru coșarul aducător de noroc. 7) Din Țara Oașului – Petece! – Din an în an. 8) Nete! – Musafir așteptat de revelion. 9) A degaja – postav țărănesc. 10) Primate în salon! – Iarnă, de pildeș 11) In jurul lor stau oaspeții dragi de revelion – și în sfârșit, sfârșitul...

La multi ani!

Copyright © 2006 – 2007 KRYSTY. Toate drepturile rezervate.

Colectivul de redacție:

Profesor coordonator: Dulea Silvia

Elevi colaboratori:

Adumitracesei Gabriela (cls. a IX-a B)

Turcu Petronela (cls. a IX-a A)

Muntean Cristina (cls. a XI-a A)

Mohan Adrian (cls. a X-a D)

Tehnoredactare: Olaru Cristian (cls. a X-a D)

Multiplicare: prof. Filip Florica